

Hr. J. C. Christensen, der med Tilslutning af sit Parti har udtalt sin Billigelse af Forsvarsministerens Forslag, har derefter erklæret, at han, naar Hr. Rottbøll udtraadte af Ministeriet, ogsaa maatte udtræde af Hensyn til Overenskomsten af 30. September 1916.

Paa Grund af de vidtrækkende politiske Følger, der saaledes vilde indtræde, har Ministeriet derefter besluttet at udsætte Sagens Afgørelse, og Reguleringen i Begyndelsen af August vil da foregaa efter de tidligere offentliggjorte Bestemmelser.

Paa Henvendelse fra Forsvarsministeren om Sagen har Det konservative Folkeparti givet følgende Svar:

„I Anledning af Hr. Ministerens mundtlige Forespørgsel til Formændene for Det konservative Folkepartis Rigsdagsgrupper angaaende en eventuel Formindskelse af Sikringsstyrken tillader man sig at meddele, at Sagen har været forelagt Partiet, men at dette maa henholde sig til sin Skrivelse af 7. Maj d. A. og fremdeles ikke vil tage Medansvaret for Sikringsstyrkens Hjemsendelse, saa meget mindre som der ikke fra Ministeriets Side er tilgaaet Partiet nye Oplysninger, der kan afkræfte vore Betæneligheder.“

— Den 21. August offentliggjordes følgende:

Minister J. C. Christensen har til Konseilspræsidenten rettet en Henvendelse i Anledning af et i „Vendsyssel Venstreblad“ optaget Referat af Diskussionen paa et Møde i Hjørring den 12. ds., hvori der tillægges Indenrigsminister Rode en Udtalelse om, at Ministeriet lod Indskrænkningen af Sikringsstyrken falde for at bevare Enigheden, „idet Rottbøll samt J. C. Christensen, der var enig med os, truede med at gaa paa dette Spørgsmaal“.

Indenrigsminister Rode har derefter tilstillet Konseilspræsidenten følgende Meddelelse om det paa Mødet i Hjørring passerede:

Ved Mødet i Hjørring angreb Folketingsmand Vanggaard Ministeriet stærkt, fordi det ikke havde bragt Sikringsstyrke-Spørgsmaalet i Orden. Hr. Vanggaard betegnede det som ynkeligt, at Ministeriet i denne Sag løb og spurgte Partierne, medens han dog samtidig paa en noget uklar Maade fremhævede Sikringsstyrke-Spørgsmalets Behandling som Vidnesbyrd om, at der ikke var den rette Alvor i den Paakaldelse af Samvirken og Sammenhold i Landet, som ogsaa jeg havde fremsat. Skønt saaledes stærkt udæsket udtalte jeg mig — under Hensyn til hele Situationen — med stor Reservation.

Om Hr. J. C. Christensens Stilling udtalte jeg saaledes kun ganske kort:

Det kan dog ikke vidne om manglende Interesse for at